

MANOWIE (1) *sb n*

I pl manowiami.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI (ten sam przykład) – XVIIw.

Bezdroże: [złodziej] Zaydzie zá gory/ láfy/ zá wody/ zá bory/ Chroftámi/ mánowiámi czyni íobie tory. KlonWor 20.

Cf **MANOWIEC**

AL